

Diumenge 4 (A) d'Advent

Text de l'Evangelí (Mt 1,18-24): El naixement de Jesús, el Messies, fou d'aquesta manera: Maria, la seva mare, estava unida amb Josep per acord matrimonial i, abans de viure junts, ella es trobà que havia concebut un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home just i no volia difamar-la públicament, resolgué de desfer en secret l'acord matrimonial.

Ja havia pres aquesta decisió, quan se li va aparèixer en somnis un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha concebut ve de l'Esperit Sant. Tindrà un fill, i li posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble».

Tot això va succeir perquè es complís allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge concebrà i tindrà un fill, i li posaran el nom d'Emmanuel, que vol dir ‘Déu amb nosaltres’». Quan Josep es despertà, va fer el que l'àngel del Senyor li havia manat i va prendre a casa la seva esposa.

«Quan Josep es despertà, va fer el que l'àngel del Senyor li havia manat»

Mn. Pere GRAU i Andreu
(Les Planes, Barcelona, Espanya)

Avui la litúrgia de la Paraula ens convida a considerar i admirar la figura de sant Josep, un home veritablement bo. De Maria, la Mare de Déu, s'ha dit que era la beneïda entre totes les dones (cf. Lc 1,42). De Josep s'ha escrit que era un home just (cf. Mt 1,19).

Tots devem al Déu Pare Creador la nostra identitat individual com a persones fetes

a la seva imatge i semblança, amb llibertat real i radical. I amb la resposta a aquesta llibertat podem donar glòria a Déu, com es mereix o, també, fer de nosaltres quelcom no grat als ulls de Déu.

No dubtem que Josep, amb la seva feina, amb el seu compromís en els seus entorns familiar i social es va guanyar el “Cor” del Creador, tot considerant-lo com a home de confiança en la col·laboració a la Redempció humana per mitjà del seu Fill fet home com nosaltres.

Aprenquem, doncs, de sant Josep la seva fidelitat —provada ja des de l'inici— i el seu bon acompliment en la resta de la seva vida, unida —estretament— a Jesús i a Maria.

El fem patró i intercessor per a tots els pares, biològics o no, que en aquest món han d'ajudar els seus fills a donar una resposta semblant a la d'ell. El fem patró de l'Església, com entitat lligada, estretament, al seu Fill, i continuem sentint les paraules de Maria quan troba el Nen Jesús que s'havia “perdut” al Temple: «El teu pare i jo...» (Lc 2,48).

Amb Maria, per tant, Mare nostra, hi trobem Josep com a pare. Santa Teresa de Jesús deixà escrit: «Vaig prendre per advocat i senyor el gloriós sant Josep, i em vaig encomanar molt a ell (...). No recordo fins ara haver-li suplicat res que ho hagi deixat de fer».

Especialment pare per aquells que hem sentit la crida del Senyor a ocupar, pel ministeri sacerdotal, el lloc que ens cedeix Jesucrist per a tirar endavant la seva Església. —Sant Josep gloriós!: protegiu les nostres famílies, protegiu les nostres comunitats, protegiu tots aquells que senten la crida a la vocació sacerdotal... i que n'hi hagi força.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Ell, que havia tingut el poder de crear-ho tot a partir del no-res, es va negar a refer el que havia estat profanat si no concorria Maria» (Sant Anselm)

-

«Sant Josep és model de l'home 'just', que en perfecta sintonia amb la seva dona, acull el Fill de Déu fet home amb una actitud de total disponibilitat a la voluntat divina» (Benet XVI)

-

«'Déu va enviar el seu Fill' (Ga 4,4), però per a 'formar un cos' va voler la col·laboració lliure d'una criatura. Per això, des de tota l'eternitat, Déu va escollir, per a ser la Mare del seu Fill, una filla d'Israel, una noia jueva de Natzaret, a Galilea, 'una noia verge promesa amb un home que es deia Josep, de la casa de David, i el nom de la verge era Maria' (Lc 1,26-27). El Pare de les misericòrdies volgué que l'acceptació per part de la Mare predestinada precedís l'Encarnació, perquè, així com la dona havia contribuït a la mort, també contribuís a la vida» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 488)